

ние трѣбва да намалимъ нѣкои отъ налозитѣ — като десетъка и емляка върху земледѣлческитѣ имоти — които тъй жестоко тежатъ върху повечето наши селяни. Загубата отъ това намаление трѣбва до нѣйдѣ да се навакса съ увеличението на патента върху по-заможнитѣ ни граждани, които сега, сравнително съ селянитѣ, сж леко обложени.

Не сж достатѣчни обаче само економитѣ въ нашия редовенъ разходенъ бюджетъ. Трѣбва да се тури край и на други двѣ злини, които докараха Гърция до банкрутство, които ще навлѣкатъ бѣди на Сърбия, които заплашватъ и нашето бждеще.

Първата отъ тия двѣ злини сж свърхсмѣтнитѣ кредити. Ние видѣхме, какви обезпокоителни размѣри сж взели и у насъ тия кредити отъ съединението насамъ. Въ 1888, 1890 и 1891 тѣ сж били по 20 милиона лева на година, а въ 1892 сж се възкачили и на 26 милиона. Признавамъ, че всичкитѣ тия кредити сж били разнесени на основание на закони, гласувани отъ Народното събрание. Не е доказано обаче за мнозина, които боравятъ съ нашитѣ финанси, дали събранието се е съобразявало точно съ промѣненитѣ членове 125 и 126 отъ конституцията ни, като гласуваха свърхсмѣтни кредити за повече отъ 4 милиона лева за оформиране на станали вече разноски. Но независимо отъ тоя юридически въпросъ, това, което трѣбва да ни плаши, е извънредната леснотия, съ която събранието вотира тия извънредни кредити, безъ да се погрижва, съ какви приходи ще се покриватъ тѣ. Неочакванитѣ увеличения на държавнитѣ ни приходи отъ 1888—1892 — благодарение на десетъка — помогнаха да се посрѣщнатъ много отъ свърхсмѣтнитѣ кредити безъ прибѣгване къмъ заеми. Но такива огромни увеличения въ приходитѣ не могатъ да се очакватъ вече. Фактътъ, че въ 1893 много отъ свърхсмѣтнитѣ кредити сж се покрили отъ първитѣ рати на голѣмия заемъ трѣбва да направи внимателни нашитѣ депутати, да не гласуватъ вече свърхсмѣтни кредити, безъ да сж се убѣдили, че тия кредити сж отъ жизнена необходимостъ за страната и че за тѣхното изплащане нѣма да се посѣгне къмъ произведението, къмъ „добивката“ на заеми, които сж били сключени за съвършено други цѣли.

Това черпене отъ заеми, за да се запушватъ дупкитѣ, отворени отъ свърхсмѣтнитѣ кредити, е втората злина, срѣщу